

در آغوش نور (۲)

بیداری معلوی: ادامه سفر به سوی نور عشق

بنتی جین ایدی
فریده مهدوی دامغانی

جایز قریب العلی شیخمه مسلیحه ۲۰۰۳ از ایتالیا
نشان طلای افتخار ۲۰۰۳ از شهر رادن و ۲۰۰۴ از شهر فلورانس در ایتالیا
مشهور و نماینده افتخاری راونا در سال ۲۰۰۵
نشان رایاقت «کنن داتر» از ایتالیا در سال ۲۰۰۶
ترجم برگزیده جشنواره فارابی ۱۳۹۲

نشر ذهن آویز

تهران، ۱۳۹۷

سرسخن نویسنده

— (۲) —

هستی روح، با مرگ زمینی ما به پایان نمی‌رسد...

مرگ، همانا تولدی دیگر به دنیای روحانی نور و عشق، و استقالی از بُعد فیزیکی به بعد روحانی است، و هرگز نباید به عنوان امری تسلیک، و استقالی در دنناک و دهشت‌آور در نظر گرفته شود؛ بلکه بیشتر باید به عنوان عبور از اتاقی به اتاق دیگر در نظر پنداشته شود.

این به راستی، بازگشتن شادمانه و سرشار از بهجهت و خشنودی از بابت بازگشت به سوی طبیعی و اصلی ما است؛ بازگشتن به سوی خدای آفریدگارهای، که ما را به کره زمین اعزام فرمود و دیگر برای پس از حیات زمینی، با آغوشی باز، از ما استقبال می‌فرماید!

این را نیک می‌دانم، زیرا در تاریخ ۱۸ نوامبر ۱۹۷۳ من نیز پس از جزاً‌هایی که به خونریزی شدید منجر گشت، از دنیا رفتم و مرگ را به عین تجربه کردم. وقایعی که پس از این حادثه بزیرم روی داد همه زندگی‌ام را دستخوش تغییر و تحول کرد، و مرا در مسیری قرار داد که هنوز هم تا امروز در آن حضور دارم، و به گام برداشتن در آن مشغولم ...

در هنگام مرگ کالبد جسمانی خود را ترک گفتم، و از میان تونلی تاریک گذشتم ... تونلی که از کره زمین تا سرای آسمانی ما امتداد داشت ... سپس به سوی موجودی درخشان و نورانی جذب شدم! روحی معظلم که نوری

فروزان و رخشنده از خود به هر سو ساطع می‌کرد! کسی که من او را به عنوان منجی خود، حضرت عیسی مسیح (ع) بازشناختم!

... و من دیگر بار، با عزیزانی که پیشتر از من از دنیا رفته بودند ملاقات کردم، و روح دخترم را که هنوز در عالم زمینی به دنیا نیامده بود پیشاپیش دیدم، و با او آشنا شدم! و طعم دلنشیں حیات و هستی ماورای این زندگی زمینی را چشیدم ... از باغهای زیبا و خیره‌کننده، از کتابخانه‌های علم و دانش ناب خوبی کردم، حادثه عالم آفرینش دیگر بار برایم مرور شد، و چشم‌اندازهای از واقعیّاتی در برابر دیدگانم وقوع یافت، و ارواحی را دیدم که چگونه خود را اعلاء می‌ساختند تا به کره زمین بیایند، و به عین مشاهده نمودم که چگونه دعاها یمان از سوی فرشتگان دریافت می‌شود، و با محبت و توجهی عمیق از سوی خدای مهریان، پدر آسمانی ما، بدانها پاسخ داده می‌شود ...

اما ارزشمندتر از هر چیز، این رحمت و این عنايت تصییم شد تا طعم شادی و بهجهت توصیف‌ناپذیری را که در هنگام در آغوش گشیدن حضرت عیسی مسیح (ع) منجی عالم بشریت چشیدم تجربه کنم! حضرت مسیح مهریانه، مرا در آغوش گشید، و روح را با عشق و محبت نامشروع و بی‌بیان در بر گرفت، و به همه سوالاتی که سال‌ها بود در ذهن و اندیشه داشتم، پاسخ فرمود.

سرانجام در می‌یافتم از این جهت تا این حد ادیان و مذاهب گوناگون و بی‌شمار در جهان وجود دارد که روح هر انسانی، در سطوح مختلفی از پیشرفت و تکامل معنوی و روحانی به سر می‌برد، و این که هر مذهب به تنهایی، حقیقتی انکارناپذیر را بیان می‌دارد. به عین دیدم که به ندرت چیزی به عنوان «تصادفات جالب» در اطرافمان وجود دارد و این که همه چیز، بنا به نقشه‌ای از پیش

تعین شده صورت می‌گیرد، و فرشتگان و ارواح عزیزانی که از روز اول می‌شناخته‌ایم، ما را احاطه کرده‌اند تا در روی زمین، به یاری ما بیایند ...

به من گفته شد که قوانینی روحانی، بر زندگی زمینی ما تأثیری مستقیم دارند، و این که همه بخش‌های آفرینش خارق العاده الهی، عمیقاً با سایر بخش‌ها وابسته و متضمن می‌باشد . به من نشان دادند هر آن چه را به انجام می‌رسانیم، دلایل تأثیری مانند حقدهایی است که بر روی سطح آب پیدید می‌آید، خواه در کارهای خیر یا در کارهای پلید ، و این که تأثیری مستقیم بر روی جهان زمینی دارد ...

من همچنین این امکان را یافتم که در برابر شورای اسلامی که از مردانی والامقام تشکیل شده بود، به مرور وقایع زندگی ام بررسیم؛ در طول این مرور، من موفق شدم تأثیرات ناشی از همه افکار و اندیشه‌هایم را تجربه کنم .

من همچنین دریافتم که خدای متعال، همه ما را به طرزی نامشروع و به یکسان دوست می‌دارد، و این که ما همه، ارواحی ابدی و جاودانه هستیم : ارواحی که صرفاً برای رشد و تکامل روحانی بیشتر به زمین فرود آمده‌اند، تا عشق ورزیدن را بیاموزند، و سپس در بیان کار، همواره با شادمانی فراوان و استقبالی گرم، به پهشت باز گردند ! در واقع، جوهر آن چه آموختم این بوده است که عشق، یگانه و بالاترین مبحث همیهم عالم هستی به شمار می‌رود، زیرا خدا عشق است، و یگانه راهی که می‌توان با تکمک آن به خیانی متعال شباهت یافت، این است که مانند او به دیگران عشق بورزیم، و همگان را به طرزی نامشروع دوست بداریم ! از این که در آن سرای اسلامی حضور داشتم، غرق در شادمانی بودم، و عمیقاً میل داشتم در همان جا باقی بمانم ؛ اما به من گفته شد که زمان مرگ من هنوز فرا نرسیده است، و هنوز مأموریتی در زمین در پیش رو دارم که می‌باید به تکمیل

آن هفت گمارم؛ این که تنها پس از انجام آن مأموریت، دوباره اجازه خاهم یافت به آن مکان سراسر آکنده از عشق و پیجهت، و به آغوش نور بازگردم...

من دریافتمن که هر روحی که به زمین فرود می‌اید، ناگزیر از انجام مأموریتی در حیات دنیوی خویش است. پس از آن که مأموریتی را که در پیش رو داشتم نشانم دادند، روحیم دیگر بار پذیرفت به زمین بازگردد تا با کمک کالبد جسمانی ام، به تکمیل آن هفت گمارد. سپس یاد و خاطره آن از حافظه‌ام زدوده شد و من پس از بازگشت به زمین، دیگر هرگز موفق نشدم دریابم هدفم از حضور در زمین و یا مأموریتم در این کره زمینی چیست.

در واقع با مرور سال‌ها دریافتمن که تجربه نزدیک به مرگ‌من، تنها سراغ‌از یک سفر معنوی و روحانی بوده است. من از اهمیت سهیم ساختن دیگران از آن چه تجربه کرده بودم، به خوبی احلاع و آگاهی داشتم، و می‌دانستم که لازم است حقایقی انکارناپذیر را به دیگران بازگو کنم.

بنابراین شرح این وقایع و این تجربیات را در کتابی به نام «در آغوش نور» به رشته تحریر در آوردم. از آن هنگام به بعد، سفر معنوی من با لحظاتی سرشار از پیجهتی عمیق، و دورهایی از سختی و مشقت بسیار زیاد همراه بوده است... در طول مسیر، با کمک بیداری معنوی ام از برای درک ذات اقدس الهی، موجب شده است تا باز هم به حقایق خارق‌العاده بیشتر و دیگری دست یابم، و مرا به سوی افرادی هدایت و راهنمایی کرده است که مشکلات و پیروزی‌هایشان به یک نسبت، همچون یادآوری توانمند از آن چه برای آن به زمین فرود آمدند، و مأموریتی که یک یک ما وظیفه دارد به انجام رساند، می‌باشد.

من مطالب باز هم بیشتری از این سلوک زمینی خویش دریافتمن؛ اما پیش از

هر چیز، دست قابل و توانمند خدای متعال را به عین دیده‌ام که چگونه در زندگی
هر یک از بندگانش به کار مشغول است ...

و اینک با چنین زمینه ذهنی، و با چنین روحیه‌ای، مایل دارم برخی از دروس
معنوی و روحانی ای را که در طول این مسیر از آنها آگاهی یافته و آموختهام، با
شما خوانندگان عزیزم سهیم گردم. دروسی پیرامون این که چگونه می‌توان قلب
خویش را به سوی بیداری معنوی هدایت و راهنمایی کرد ...

اینک، در این برهه از زمان، در این دوره از حیات پیری، مأهمه به نوعی
«چهار راه» سرنوشت رسیده‌ایم، و بیداری معنوی عظیم در سراسر عالم
هستی، به جریان افتاده و آغاز شده است.

مردم عالم، همه به یکسان، تشنۀ دریافت پاسخ‌هایی از برای سؤالات
همیشگی خود هستند، و عمیقاً مایلند بدلند حضورشان در عالم هستی، از چه
هدف و معنایی برخوردار بوده است ... ؟

سرانجام تزاد پسر آمده است تا بیام عشق و محبت و رحمت الهی را دریافت
کند! و یکی از مأموریت‌های ما در زمین، سهیم شدن در این احساس عشق و
محبت است، تا بتوانیم به رشد و تکامل هر چه بیشتر روحانی نائل ایم!

دعای خالصانه من این است که خدای متعال با کمک این کتاب، همه ما
انسان‌های روی زمین را بیش از پیش به یک هکم تزدیک سازد، تا با کمک دروس
معنوی و آگاهی کامل از عشقی که خدای متعال نسبت به همه بندگانش دارد، این
امکان را به ما ارزانی فرماید تا بتوانیم مأموریت‌های فردی خود را در روی زمین،
به نحو احسن، و بر اساس خواست و اراده الهی به انجام رسانیم!